Djurgården, Rosenack d. 11 Juni 1896.

Käre brodern John!

Det besök, som jag i dag gör dig, är så till sägandes af extra ordinär natur, i ty att jag har föreställt mig och föreställer mig än, att många och stora affärer omsorger för närvarande taga dig i anspråk och icke lemna dig mycken ledighet för annat än det, som med dem står i omedelbart sammanhang, och jag för den skull vid denna tid minst af allt tänkt på något skriftligt meddelande.

Anledningen är den, att

---

slut
på den usle hustyrannens välde, som heter dryckesbegäret? Att lemna Cognak för Whisky är san-nerligen icke någon bot i detta elände. För mig är det, trots all bekantskap med syndens in-neboende makt, obegripligt att en man med så mycken naturlig ädelhet i känslan och så *skriande* anfordringar kan nöja sig med en usel dagtingan och halfhet i fråga om en fiende, som under-gräfver ens bestånd i *alla* hän-seenden, ja, utom det som mera är, spelar rätten i händerna på gemensamma motståndare och låter till sist vännerna stå med skammen.

Du måste upprätta

jag i går gick upp till broder Gustaf, och detta på grund deraf att han nyss förut, under min tillfälliga bortavaro, sökt mig på Rosenvik — något som icke är mycket vanligt. Jag fann honom oroad och upprörd deraf, att du icke besvarar eller åtminstone har det så ordnadt att du genom annan person på kontoret regelbundet låter besvara ingångna meddelanden, icke ens då dessa äro af den naturen, att de ovilkorligen kräfva erkännande. Att detta är någonting abnormt och i ~~grunden~~ längden omöjligt vid värden af en stor affär, säger dig sjelf. Emellertid hör detta förhållande till det som dig notoriskt bekanta; förekom äfven, om jag icke missminner mig, bland de saker, som af de der tvenne anonyma bragtes på tal för pastor L. här i Stockholm. Men då nu broder Gustaf på allvar nödgas uttala sitt missnöje, så visa sig klagomålen alltför berättigade och betänkliga.

Men det svåraste härvid är dock hvad vi måste befara vara yttersta grunden till din försumlighet i detta stycke, nemligen en inträdande sinnesslöhet, hvilken i hvarje fall blifver den, <u>ovilkorliga</u> slutföljden af ett långe fortsatt bruk af starka drycker.

Kära John, är det icke möjligt för dig att göra absolut

dig sjelf och dermed ditt rykte, ty det är verkligen så, att din dryckenskap är utberyktad mer än du tror.

Den seger du skulle genom en fullständig nykterhet vinna, vore verkligen „förkrossande" för både inre och yttre fiender, och skulle å andra sidan välla en jordbäfning af glädje för både himmel och jord.

Utan allianser kan man naturligtvis icke mycket uträtta mot en fiende som sammansvurit med en „i köttet", men slut i ditt hjerta förbund med himmelens Gud och de himmelska makterna och beslut dig för att för egen del

gå i döden" — fastän det natur-
ligtvis endast förekommer som
död, men är lifvet.

Du tror icke hvad
det skulle ljusna upp för
oss, dina vänner, om den
mörka punkten, dryckesbegär,
som är såsom ett stående
hot af olycka, skulle för-
svinna från horisonten.

Tro ock, att det redan
är högt på tiden, och alls
ingen tid att förlora. Det gäller
att berga hvad bergas kan.
Tro att Gud skall bistå dig,
om du blott vågar insatsen.

Med hjertats helsning,
din tillgifne
C. A. B.

Rosenvik d. 11 Juni 76.